

V bedně je prd a stěny tvýho bytu  
se zdají být zas trochu těsnější.  
Chceš z toho smutku pryč a náhle jsi tu  
a moje společnost tě konejší.

Strach z vlastní nahraditelnosti  
je to jediný, co nás spojuje.  
Nad desátým pivem plácáme hlouposti  
a proti světu spolu bojujeme.

Tlacháme fráze a hráze  
prolomíme chlastem.  
Lížem si rány a brány  
otevřem slastem.  
Dnes v noci ať se stane, co se stane,  
neříkej ne!

R: Mlč a buď ráda, že máš kamaráda.  
Buď mou žížalou Julií a já budu tvá Dáda.  
Tak mlč a krej mi záda,  
ve dvou se to hned líp životních snů vzdává.

Měníme svět v hospodským šerosvitu,  
přípitek střídá přípitek.  
Volíme mezi nocí prostou citu  
a ránem prostým výčitek.

Pak naprostej nedostatek soudnosti  
a alkoholu v krvi přebytek,  
nás ráno přivede do tvý domácnosti,  
kde si na podlaze způsobíme zážitek.

R: No tak buď ráda, že máš kamaráda.  
Buď mou žížalou Julií a já budu tvá Dáda.  
Tak mlč a krej mi záda,  
ve dvou se to hned líp životních snů vzdává.